

Arrest

nr. 63 536 van 21 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

---

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 11 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Irakees te zijn van Koerdische origine. U zou een soennitische moslim zijn afkomstig van de provincie Mosul. U zou heel uw leven met uw ouders en broer in het dorp Menara hebben gewoond. U zou tot het 2de jaar naar de lagere school zijn gegaan. Nadien zou u uw vader hebben geholpen op jullie landbouwgrond aan de rand van Menara. In 2006 zou uw vader aan een natuurlijke dood zijn overleden. In augustus 2009 zou uw enige oom zijn gestorven. Uw oom was taxichauffeur. Omdat uw oom geen kinderen had en omdat uw tante het emotioneel niet aankom om de taxi voor haar huis te zien staan, bracht u de taxi naar uw huis. U zou die taxi hebben gebruikt om van uw huis naar uw landbouwgrond te rijden en terug. Op 26 december 2009 ging u met de taxi medicijnen halen voor uw moeder in Mosul. Onderweg nam u een lifter, genaamd (Am.), mee. Onderweg zouden jullie met elkaar hebben gesproken. (Am.) zou hebben gezegd dat de Amerikanen slecht zijn en hij zou u hebben aangeraden om te gaan vechten en aanslagen te plegen. Toen jullie aan de controlepost van Badrik kwamen, zou hij u met een pistool hebben bedreigd en gedwongen hebben om door te rijden. Daarop

zouden jullie zijn beschoten door de politie. Uw auto zou over kop zijn gegaan en u zou het bewustzijn hebben verloren. Toen u terug bij kwam, lag u in het ziekenhuis met handboeien aan uw bed vastgemaakt en politiebewaking voor de deur. In de tas van (Am.) zouden explosieven hebben gezeten. De politie zou u ervan verdenken een aanslag te willen plegen. Na zevenentwintig dagen zou u uit het ziekenhuis zijn ontsnapt. Daarop zou u naar (Ab.), een vriend, zijn gegaan in Menara. U had van uw moeder vernomen dat terroristen van Al Qaida bij u thuis waren geweest. Ze beschuldigen u ervan dat u (Am.) had aangegeven bij de politie. Ook de politie zou bij u thuis zijn langs geweest. Omdat u zowel door Al Qaida als door de politie wordt gezocht, besloot u het land te verlaten. U zou nog zes dagen bij (Ab.) hebben verbleven alvorens het land te verlaten op 22 januari 2011. U zou via Turkije naar België zijn gereisd waar u op 31 maart 2010 aankwam en de dag nadien asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: kopies van de identiteitskaarten van uw vader, moeder en broer, een kopie van de nationaliteitsbewijzen van uw moeder en uw broer, een kopie van de voedselrantsoenkaart en een kopie van een attest van woonst. Uw originele identiteitskaart en nationaliteitsbewijs zouden door de douane van Luik in beslag zijn genomen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor systematische en persoonsgerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient te worden opgemerkt dat u op meerdere essentiële kennisvragen over Menara, het dorp waar u beweert gans uw leven te hebben gewoond (CGVS, 18/11/2010, p.2), onvoldoende of foutief antwoordt, waardoor er ernstige twijfels rijzen over uw beweerde herkomst uit die regio. Ondanks het feit dat u enkele dorpen opnoemt die in de buurt van Menara zouden liggen (CGVS, 18/11/2010, p.11), is uw kennis over de regio, waar u heel uw leven zou hebben gewoond ontoereikend, om het Commissariaat-generaal ervan te overtuigen dat u daadwerkelijk tot uw vertrek uit Irak op 22 januari 2011 in Menara hebt gewoond.

Zo legt u, om te beginnen, geen eensluidende verklaringen af over de ligging van Menara. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat het dorp Menara in het subdistrict Wana en in het district Tilkef ligt (Vragenlijst DVZ, 07/04/2010). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u eerst dat Menara in het district Alqosh ligt om vervolgens te beweren dat Alqosh het subdistrict is en onmiddellijk nadien te verklaren dat Menara tot het subdistrict Wana behoort en het district Tilkef. Wanneer u wordt gevraagd waarom u dan eerst verklaarde dat Alqosh het subdistrict is, antwoordt u dat u dacht dat er naar de subdistricten dicht bij Menara werd gevraagd (CGVS, 18/11/2010, p. 11). Dit is echter geen aanvaardbare verklaring. Wat er ook van zei, over de ligging van Wana legt u foutieve verklaringen af. Zo beweerde u dat Wana op de straat van Menara naar Mosul ligt, ergens tussen Faida en Menara, dicht bij Faida (CGVS, 18/11/2010, p. 13). Dit klopt allerm minst met de informatie van het Commissariaat-generaal. Wana ligt niet op de weg van Menara naar Mosul, maar ongeveer 30 kilometer ten westen van de weg tussen Menara en Mosul. Wana ligt ten zuidwesten van Menara, namelijk tussen Menara en Mosul en niet tussen Menara en Faida, zoals u beweert. Wana ligt ook niet dicht bij Faida.

Zo legt u, verder, foutieve verklaringen af over de weg die u moest nemen om van Menara naar Mosul te gaan. U beweert dat u na Menara, Badrik passeerde, Filfeel, dan Nabi Yunis en dan Hay Al Arabi (CGVS, 18/11/2010, p. 12). Deze bewering klopt niet met de informatie van het Commissariaat-generaal. Badrik of Badriya ligt niet op de weg van Menara naar Mosul, maar op de weg van Menara naar Dohuk in het noorden. Dat u deze controlepost foutief situeert is zeer bevreemdend. Zeker aangezien u beweerde dat het incident met (Am.) en de beschieting door de politie aan de controlepost van Badrik plaatsvond (CGVS, 18/11/2010, p. 20, p. 21) op weg naar Mosul. Ook uw bewering als zou men vanuit Menara eerst Nabi Yunis en dan Hay al Arabi passeren is niet correct. Als men Mosul binnenkomt vanuit het Noorden, vanuit Menara, passeert men eerst Hay al Arabi en niet Nabi Yunis. Nabi Yunis ligt in het centrum van Mosul terwijl Hay al Arabi een noordelijke buitenwijk van Mosul is. Verder beweert u dat Menara aan de rechterkant ligt van de weg tussen Menara en Mosul als je van Mosul komt (CGVS, 18/11/2010, p. 12). Ook dit is niet correct: Menara ligt links van de weg tussen Menara en Mosul als men van Mosul komt.

Verder is het ook zeer bevreemdend dat u niet weet waar de Mosul dam is gelegen. U zegt dat u van de Mosul dam hebt gehoord op het nieuws en u beweert dat die dam ergens in de buurt van Mosul ligt (CGVS, 18/11/2010, p.15). Volgens de informatie van het Commissariaat-generaal ligt de Mosul dam nochtans op ongeveer 7 kilometer ten westen van Menara. Ze ligt in ieder geval veel dichterbij Menara dan bij Mosul. Dat u die dam, nochtans een belangrijke constructie en een essentieel onderdeel van de watervoorziening in de regio, niet kunt situeren is zeer bevreemdend.

U weet niet of Menara dicht bij de grens met Noord-Irak/Koerdistan is gelegen (CGVS, 18/11/2010, p.14). Volgens de informatie van het Commissariaat-generaal ligt Menara nochtans op ongeveer 15 kilometer van de grens met Koerdistan. Van een Koerd die beweert gans zijn leven in

Menara te hebben gewoond, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij weet waar de grens met Koerdistan is gelegen. Zeker gezien de recente geschiedenis van spanningen tussen Noord en Centraal-Irak. Daarnaast moet worden opgemerkt dat u evenmin kunt aangeven welke provincies Noord-Irak omvat (CGVS, 18/11/2010, p. 5). U weet evenmin waar Dohuk ligt. Dohuk is nochtans de provincie (met gelijknamige hoofdstad), van Koerdistan die grenst aan de provincie van Centraal-Irak waarin Menara ligt. U weet niet of Karani, een dorp op de weg tussen Menara en Faïda, waar u naar toe ging, in Koerdistan of in Centraal-Irak is gelegen (CGVS, 18/11/2010, p. 13). Uw onwetendheid over de grens tussen Noord en Centraal-Irak doet twijfels rijzen over uw beweerde herkomst uit de grensregio tussen deze twee gebieden.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u de partij van Saddam Hussein niet kunt benoemen (CGVS, 18/11/2010, p. 10). Dat iemand, die beweert geboren en getogen te zijn in Centraal-Irak, de naam van de partij van Saddam Hussein niet kent (ook al was hij nog maar 13 jaar op het moment van de val) is zeer bevreemdend. Deze partij had tot 2003 de macht in handen in Centraal-Irak, waaronder uw regio, en controleerde als dusdanig de ganse Centraal-Irakese samenleving. De partij was alomtegenwoordig in de Irakese samenleving en oefende een dergelijke grote invloed uit dat kan worden verwacht dat personen die geboren en getogen zijn in Centraal-Irak de naam van deze partij kennen. Zeker aangezien u hebt verklaard dat jullie blij waren toen het regime van Saddam Hussein viel omdat Saddam Hussein veel Koerden heeft gedood (CGVS, 18/11/2010, p. 10). Van iemand die beweert blij te zijn omdat een regime valt, mag toch worden verwacht dat hij de naam kent van de alomtegenwoordige partij die dat regime belichaamde.

Het is ook zeer opvallend dat u geen namen kent van Koerdische partijen (CGVS, 18/11/2010, p. 16). Ook al bent u niet geïnteresseerd in politiek dan nog mag er van u worden verwacht dat u weet welke Koerdische partijen er aanwezig zijn in uw regio. Zeker aangezien de Koerden de facto de macht in handen hebben in uw regio na de val van het voormalige regime. Verder is het ook bevreemdend dat u niet weet of Al Qaida, die actief is uw regio, een soennitische of een sjiiitische organisatie is (CGVS, 18/11/2010, p. 29). Dit is opmerkelijk aangezien Al Qaida verantwoordelijke wordt geacht voor terroristische activiteiten in de provincie Mosul waarin Menara ligt en Al Qaida de groepering is die u zou bedreigen in Irak (CGVS, 18/11/2010, p. 25).

Op de vraag wanneer de laatste verkiezingen waren in Irak, antwoordt u in juli of september 2009 (CGVS, 18/11/2010, p. 17). U spreekt van twee lijsten: de Al Hadbaa lijst en de 'Broederschap van de Koerden'. U beweert dat Al Hadbaa de verkiezingen heeft gewonnen, maar u weet niet wie de leider was van de Al Hadbaa. U weet evenmin welke Koerdische partijen er op de Koerdische lijst stonden. Het feit dat u de laatste verkiezingen in Irak in juli of september 2009 situeert is zeer bevreemdend. Volgens de informatie van het Commissariaat-generaal waren de laatste verkiezingen voor uw vertrek uit Irak in januari 2010, de provinciale verkiezingen van 31 januari 2009. In Koerdistan vonden op 25 juli 2009 wel parlements- en presidentsverkiezingen plaats. Het lijkt er dan ook op dat u verwijst naar deze laatste verkiezingen.

Uw gebrekkige kennis aangaande bovenstaande essentiële elementen van uw leefwereld, staat in contrast met enkele opmerkelijke weetjes waarvoor een sterk ingestudeerd karakter kan worden vermoed. Zo weet u bijvoorbeeld wel wie de burgemeester en de politiechef zijn van Tilkef, een stad waarvan u niet weet hoe ver ze van Menara ligt en waar u niet bent geweest (CGVS, 18/11/2010, p. 13, p. 16) en kent u de naam van de gouverneur (CGVS, 18/11/2010, p. 17).

Bovenstaande vaststellingen laten niet toe geloof te hechten aan uw verklaring als zou u gans uw leven in Menara hebben gewoond. Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die er zich volgens u in december 2009 zouden hebben afgespeeld. De status van vluchteling kan u dan ook niet worden toegekend. Uw verklaringen laten niet toe een correct beeld te vormen van uw verblijfplaatsen door de jaren heen en uw eventuele verblijfsstatus in derde landen. Bijgevolg maakt u het Commissariaat-generaal onmogelijk in te schatten of er in uw hoofde sprake is van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Ook de status van subsidiaire bescherming kan u aldus niet worden toegekend. De documenten die u voorlegt zijn niet in staat bovenstaande appreciatie om te buigen. Integendeel u kunt geen enkel persoonlijk identiteitsdocument voorleggen dat uw identiteit en afkomst kan staven.

De documenten van uw familie zijn kopies waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld en die bijgevolg een geringe bewijswaarde hebben. Bovendien dient te worden opgemerkt dat op het attest van woonst staat dat u van Tall Ads bent (CGVS, 18/11/2010, p. 19). Dit is tegenstrijdig met uw bewering als zou u gans uw leven in Menara hebben gewoond. Deze tegenstrijdigheid ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw bewering als zou u afkomstig zijn van Menara. Uit uw verklaringen blijkt dat uw originele identiteitskaart en nationaliteitsbewijs door de Luikse douane in beslag is genomen. Tot op heden heeft het CGVS deze documenten nog niet ontvangen en kunnen deze aldus niet mee in overweging worden genomen in uw asiëldossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van het artikel 48/3 van de vreemdelingenwet evenals de schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

Hij citeert artikel 1 van het Verdrag van Genève en bevestigt dat hij zich in België bevindt waar hij zijn asielaanvraag heeft ingediend op 1 april 2010.

Verzoeker verwijst naar rechtsleer omtrent de vrees voor vervolging en merkt inzake zijn kennis over de regio op dat hij een jongeman van eenentwintig jaar is met een beperkt intellectueel vermogen. Hij stelt dat hij slechts één jaar naar school is geweest en daarna steeds op het platteland heeft gewerkt. Verzoeker betoogt dat deze gegevens niet worden betwist door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). Minstens kan volgens verzoeker verwacht worden dat het CGVS rekening houdt met zijn intellectuele vermogen en zijn beperkte leefwereld teneinde de kennisvragen te beoordelen. Verzoeker voert aan het slachtoffer te zijn geworden van een ernstig incident, dat tevens zijn intellectuele capaciteiten heeft aangetast. Hij stelt dat omwille van deze reden een verhoor voor hem intellectueel vermoeiend is, zodat hem niet kan worden verweten dat hij gedeeltelijk foutieve antwoorden heeft gegeven. Aangaande de stelling van het CGVS dat hij foutieve informatie heeft gegeven betreffende de dorpen die op de weg van Menara naar Mosul liggen, merkt verzoeker op dat het niet zo bevreemdend is dat zijn antwoord slechts ten dele correct is. Hij verwijst te dezen naar zijn verklaringen afgelegd bij het CGVS waaruit volgens hem blijkt dat hij slechts twee keer in Mosul is geweest en hij de eerste keer nog een klein kind was. Wat betreft zijn kennis over de ligging van de Mosul dam, wijst verzoeker op het feit dat deze dam meerdere benamingen heeft, namelijk Chambarakat dam en vroeger Saddam dam. Hij stelt dat hij verward was doordat gevraagd werd naar de Mosul dam en dat hij dacht dat gevraagd werd naar een bouwwerk in Mosul. Verzoeker merkt op dat geen rekening wordt gehouden met de correcte informatie die hij betreffende zijn dorp Menara heeft gegeven. Hij stelt dat hij heeft uitgelegd waar de moskee en de school gesitueerd zijn ten opzichte van zijn huis. Verzoeker betoogt dat het feit dat hij deze informatie wel kan geven, aantoonst dat hij effectief met een 'paardenbril' op leefde en dat hij zijn eigen leefwereld kent, die beperkt is tot zijn eigen dorp en landbouwactiviteiten.

Wat betreft zijn kennis over de Iraakse politiek, verwijst verzoeker naar zijn uiteenzetting omtrent zijn beperkt intellectueel vermogen. Hij voert aan dat hij geen enkele interesse heeft in de politiek en dit ook zo heeft verklaard. Verzoeker stelt dat uit zijn verklaringen tevens blijkt dat de huidige politieke situatie uitermate afschrikwekkend werkt bij de gewone bevolking zodat de modale burger, waaronder verzoeker, zich volledig afkeert en afsluit van de politiek. Dit resulteert volgens verzoeker dan ook in een uitermate beperkte politieke kennis.

Omtrent het gebrek aan identiteitsdocumenten, betoogt verzoeker dat het CGVS geen rekening houdt met de absolute onmogelijkheid om zijn identiteitskaart en nationaliteitsbewijs voor te leggen. Waar het CGVS stelt dat zij tot op heden de documenten nog niet heeft mogen ontvangen, benadrukt verzoeker dat hij deze documenten evenmin in zijn bezit heeft. Hij stelt dat indien hij deze documenten reeds terug had gekregen van het parket te Luik, hij ze onverwijld zou hebben neergelegd bij het CGVS teneinde zijn identiteit ontegensprekelijk te kunnen aantonen. Aangaande de vaststelling van het CGVS dat op het attest van woonst Tall Ads aangegeven staat als plaats van afkomst, merkt verzoeker op dat Menara behoort tot Tall Ads.

Verzoeker voert aan dat het CGVS onterecht heeft vastgesteld dat hij niet afkomstig is van Menara. Het is volgens verzoeker derhalve geheel onterecht dat het CGVS heeft nagelaten om zijn ware asielrelaas, meer bepaald het incident van 26 december 2009 en al zijn gevolgen, op waarachtigheid te beoordelen. Verzoeker stelt dat hij nochtans geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd betreffende het incident dat de aanleiding was van zijn vlucht uit Irak. Aangezien het CGVS heeft nagelaten zijn asielrelaas te beoordelen, dient het dossier volgens verzoeker minstens teruggestuurd te worden naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker verwijst naar rechtspraak en rechtsleer omtrent de gronden van vervolging overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève en bevestigt dat hij afkomstig is uit Irak, meer bepaald uit het dorp Menara in de provincie Mosul. Hij stelt dat hij zowel wordt gevisieerd door de terroristen die hem ervan beschuldigen, een terrorist (Am.), aangegeven te hebben bij de politiediensten, als door de Iraakse autoriteiten die hem ervan verdenken samen te werken met terroristen.

Verzoeker verwijst naar rechtsleer inzake de mogelijkheid tot bescherming door het land van herkomst en stelt dat hij de bescherming van zijn land van herkomst niet kan invoeren. Hij voert aan dat de Iraakse autoriteiten hem ervan beschuldigen gepoogd te hebben een terroristische aanslag te plegen.

2.1.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van het artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, de schending van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (subsidiare bescherming) evenals de schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

Verzoeker stelt dat de twijfel van het CGVS aangaande zijn identiteit onterecht is en bevestigt dat hij afkomstig is uit Menara, Irak. Hij voert aan dat de veiligheidssituatie in Irak geenszins stabiel is en dat het alom bekend is dat er in de regio van Mosul vele veiligheidsincidenten zijn. Verzoeker verwijst naar een rapport van Amnesty International van 10 november 2010 waaruit volgens hem blijkt dat wordt opgeroepen geen Iraakse burgers gedwongen terug te sturen naar Irak. Indien zou geoordeeld worden dat zijn afkomst van Menara niet vaststaat, dan dient volgens verzoeker niettemin rekening gehouden te worden met zijn Iraakse afkomst, hetgeen onbetwistbaar vaststaat. Verzoeker betoogt dat er elke dag nog burgerslachtoffers vallen en niet alleen in de meest 'woelige' gebieden. Hij benadrukt dat op geen enkele plaats in Irak de veiligheid van de gewone burger kan worden gegarandeerd. Verzoeker verwijst dienaangaande naar een krantenartikel van 8 september 2010 waarin voormalig Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, Kofi Annan, heeft gesteld dat de huidige situatie in Irak niet stabiel is. Hij betoogt dat het CGVS blind is voor de werkelijkheid. Irak valt volgens verzoeker niet categoriek op te splitsen in veilige en niet-veilige regio's, de realiteit toont aan dat in alle provincies van Irak het geweld sluimert en terroristische aanslagen om de hoek loeren. Verzoeker benadrukt dat schijnbare stabiliteit onvoldoende is om de subsidiare beschermingsstatus te weigeren.

2.2.1. De door verzoeker aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker brengt, zoals door de commissaris-generaal terecht wordt vastgesteld, geen begin van bewijs bij ter ondersteuning van zijn voorgehouden identiteit, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor zijn algehele geloofwaardigheid. Waar verzoeker verwijst naar de documenten die via TNT werden verstuurd en in beslag werden genomen door de douane, blijkt uit het administratief dossier dat deze inbeslagname gebeurde omdat het blijkbaar valse documenten (*"faux papiers"*) betreft (stuk 15, mail TNT van 27 juli 2010 aan verzoekers advocaat).

De Raad merkt op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats moet nagaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat of de regio die hij beweert te zijn ontvlucht. Het is bijgevolg niet onredelijk dat die overheid, zelfs wanneer een asielzoeker een document voorlegt waaruit zijn herkomst blijkt, tracht de kennis van de betrokkene over de streek te toetsen. Het is te dezen niet kennelijk onredelijk dat de commissaris-generaal aan verzoeker, ongeacht zijn opleiding, de gegevens heeft gevraagd die in de bestreden beslissing zijn aangehaald. Dient immers te worden opgemerkt dat een asielzoeker, zelfs wanneer die slechts een lage scholing heeft genoten, in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek waarvan hij beweert afkomstig te zijn en zijn dagelijkse leven aldaar.

Verzoeker heeft aangaande de regio waar hij beweert heel zijn leven te hebben gewoond vage en incoherente verklaringen afgelegd. De commissaris-generaal heeft terecht vastgesteld dat (i) verzoeker geen eensluidende verklaringen heeft afgelegd inzake de ligging van zijn dorp, Menara; (ii) de door verzoeker afgelegde verklaringen over de weg die hij moest nemen om van Menara naar Mosul te gaan niet stroken met de landeninformatie zoals die uit het administratief dossier blijkt; (iii) de door verzoeker afgelegde verklaringen over de ligging van de Mosul dam evenmin stroken met de landeninformatie in het administratief dossier; (iv) verzoeker niet op de hoogte was van het feit of Menara dicht bij de grens met Noord-Irak of Koerdistan is gelegen; (v) verzoeker niet kan aangeven welke provincies Noord-Irak heeft; (vi) verzoeker niet op de hoogte is van de ligging van Dohuk, de provincie van Koerdistan die grenst aan de provincie van Centraal-Irak waarin Menara ligt; (vii) verzoeker evenmin op de hoogte is van het feit of Karani in Koerdistan of in Centraal-Irak ligt.

Verzoeker beperkt zich inzake zijn kennis over de dorpen die op de weg van Menara naar Mosul liggen tot het louter verwijzen naar zijn verklaringen zoals afgelegd bij het CGVS. Hij doet hiermee geen afbreuk aan de terechte vaststelling dat deze verklaringen geen steun vinden in de landeninformatie van het administratief dossier.

Verzoekers louter algemene bewering aangaande de ligging van de Mosul dam, namelijk dat de dam meerdere benamingen heeft, dat hij verward was en dacht dat hem gevraagd werd naar een bouwwerk in Mosul zelf, is niet afdoende om de voormelde concrete vaststellingen te ontcrachten.

Waar verzoeker aanvoert dat geen rekening werd gehouden met de correcte concrete informatie die hij betreffende zijn dorp Menara heeft gegeven, heeft de commissaris-generaal met recht opgemerkt dat aangezien deze kennis in sterk contrast staat met verzoekers gebrekkige kennis aangaande de regio waar hij beweert heel zijn leven te hebben gewoond, dit wijst op een ingestudeerd karakter.

Verzoeker heeft tevens vage verklaringen afgelegd aangaande de Iraakse politiek. De commissaris-generaal heeft op goede grond vastgesteld dat verzoeker (i) de partij van Saddam Hussein niet heeft kunnen benoemen; (ii) geen namen heeft kunnen geven van Koerdische partijen; (iii) niet op de hoogte was van het feit of Al Qaeda een soennitische of een sjiiitische organisatie is; (iv) de laatste verkiezingen in Irak niet correct heeft kunnen situeren in de tijd.

De louter algemene bewering inzake verzoekers gebrek aan interesse in de politiek, is niet afdoende om de voormelde concrete vaststellingen te ontcrachten.

Verzoekers verweer omtrent zijn beperkt intellectueel vermogen, is evenmin dienstig ter verantwoording van voormelde frappante onwetendheden inzake de regio waar hij beweert heel zijn leven te hebben gewoond en de Iraakse politiek. Gelet op verzoekers gebrekkige kennis aangaande essentiële elementen van zijn leefwereld, heeft de commissaris-generaal op goede grond gemotiveerd dat verzoekers verklaring heel zijn leven in Menara te hebben gewoond, niet geloofwaardig is. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangevoerde vervolgingsfeiten die er zich in december 2009 zouden hebben afgespeeld.

De door verzoeker bijgebrachte stukken vermogen niet tot een ander oordeel te leiden. De commissaris-generaal heeft met recht gemotiveerd dat (i) de documenten van zijn familie louter fotokopieën betreffen zodat hieraan, omwille van de manipuleerbaarheid van dergelijke fotokopieën door knip- en plakwerk, geen bewijswaarde kan worden toegekend; (ii) het attest van woonst Tall Ads aangeeft als plaats van afkomst, wat strijdig is met verzoekers aangevoerde afkomst uit Menara. Verzoekers verweer dat Menara tot Tall Ads

behoort, kan niet dienstig worden aangevoerd vermits hij ter staving van deze bewering geen begin van bewijs heeft bijgebracht.

De bij het verzoekschrift gevoegde algemene informatie is evenmin van die aard dat zij verzoekers teloorgegangene geloofwaardigheid kan herstellen. Het betreft informatie van louter algemene aard die geen betrekking heeft op zijn persoon. Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.1. Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.2. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst en algemene rapporten niet volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen betreffende zijn voorgehouden verblijf in het dorp Menara in de provincie Mosul. Bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend.

2.3.3. In zoverre de schending van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 wordt aangevoerd, dient te worden vastgesteld dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 verstreek blijkens artikel 38 van deze richtlijn op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet. De schending van voormelde richtlijn wordt derhalve niet dienstig aangevoerd.

2.4. De middelen zijn niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS